

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ
Кж1.бр.332/16
Дана 09.09.2016. године
В А Љ Е В О

ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ, у већу састављеном од председника суда - већа Биљане Савић и судија Наде Живић и Милана Алексића, чланова већа, са судијским помоћником Александром Марковским, записничарем, у кривичном предмету против окр.Ј.П. из У., због кривичног дела превара из чл.208. ст.1 КЗ, одлучујући поводом жалбе браниоца окр.П. – адв.Р.Т. из Уба, изјављеној против пресуде Основног суда у Убу К.бр.134/15 од 16.05.2016. године, по прибављеном мишљењу ВЈТ Ваљево Ктж.бр.261/16 од 23.08.2016. године, на седници већа одржаној дана 09.09.2016. године, донео је:

Р Е Ш Е Њ Е

УСВАЈА СЕ жалба браниоца окр.Ј.П. из У. – адв.Р.Т. из У., па се пресуда Основног суда у Убу К.бр.134/15 од 16.05.2016. године **УКИДА** и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом основног суда у Убу К.бр.134/15 од 16.05.2016. године окр.Ј.П. из Уба оглашен је кривим да је извршио кривично дело увреда из чл.208. ст.1 КЗ, за које кривично дело му је суд изрекао условну осуду којом му је утврдио казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, а која казна се неће извршити уколико окривљени у року од 1 (једне) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Наведеном пресудом окривљеном је изречена и новчана казна у износу од 20.000,00 динара, а коју је окривљени дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, уз упозорење да ће суд исту, уколико не буде плаћена у остављеном периоду, заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динарановчане казне заменити за 1 (један) дан казне затвора. Такође, окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава, на име паушала, плати износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уважен је у целини имовинскоправни захтев ошт.М.С. из Б., па је окривљени обавезан да оштећеном плати износ од 75.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено поднео бранилац окривљеног, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због повреде кривичног закона, због погрешно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да веће овог суда укине ожалбену пресуду и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење. У жалби се наводи да је изрека ожалбене пресуде у супротности са разлозима исте, чиме је учињена битна повреда одредаба из чл.438. ст.2 тач.2 ЗКП, а ово из разлога што је у изреци ожалбене пресуде наведено да је окривљени кривично дело извршио 01.08.2014.

године када је оштећеног довео у заблуду, рекавши му да му је потребан новац на зајам и да ће исти вратити до половине септембра месеца 2014. године, па му је оштећени и дао новац, да би у утврђеном чињеничном стању било наведено да је окривљени дана 31.07.2014. године од оштећеног тражио новац на зајам, а оштећени му је сутрадан дао новац. Такође, жалбом се споре и разлике у исказу сведока О.Љ. дате пред ОЈТ Уб и на главном претресу, а суд није образлагао разлике у исказу овог сведока, већ је само навео да је исказ сведока Љ. у целости прихватио. Наводи се и да је у пресуди наведено да је окривљени покушао да изврши притисак на сведока Љ., иако на то не указује нити један доказ, а оспорна је и динарска противвредност износа од 600 евра, обзиром да је то по изреци пресуде 75.000,00 динара, а што би заправо значило да је званични курс динара у критичном периоду био 125,00 динара за један евро, а у том тренутку курс је био далеко мањи.

ВЈТ Ваљево је својим поднеском Ктж.бр.261/16 од 23.08.2016. године предложио да се предметна жалба усвоји, а ожалбена пресуда укине и списи предмета врате првостепеном суду на поновно суђење.

Виши суд у Ваљево је одржао седницу већа у смислу чл.448. ЗКП – а, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом и жалбом, па је након што је испитао пресуду у оквиру основа, дела и праваца побијања који је у жалби истакнут, нашао као у изреци, из следећих разлога:

Основано се предметном жалбом наводи да је првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из чл.438. ст.2 тач.2 ЗКП, јер су разлози ожалбене пресуде противречни изреци исте, а ово из разлога што је изреком првостепене пресуде окр.П. оглашен кривим да је дана 01.08.2014. године оштећеног довео у заблуду, рекавши му да му је потребан новац на зајам и да ће исти вратити до половине септембра месеца 2014. године, па му је оштећени тога дана и дао новац, да би првостепени суд у обарзложењу предметне пресуде утврдио чињенично стање и то тако што је окривљени дана 31.07.2014. године од оштећеног затражио новац на зајам, да би дана 01.08.2014. године оштећени окривљеном тражени новац и дао. Имајући у виду наведену разлику између изреке ожалбене пресуде и образложења исте, по налажењу већа овог суда остаје нејасно да ли је радња извршења предметног кривичног дела 01.08.2014. године, како то стоји у изреци или 31.07.2014. године и 01.08.2014. године како произилази из утврђеног чињеничног стања или само 31.07.2014. године. Сходно наведеном, веће овог суда налази да је првостепена пресуда, због напред наведене битне повреду одредаба кривичног поступка морала бити укинута.

Поред наведеног, а што се предметном жалбом правилно истиче, веће овог суда налази да је првостепена пресуда донета уз још једну битну повреду одредаба кривичног поступка из чл.438. ст.2 тач.2 ЗКП, јер пресуда не садржи разлоге о чињеницама које су предмет доказивања. Наиме, сведок О.Љ. је у свом исказу датом пред ОЈТ Уб навео да је окривљени дана 01.08.2014. године пришао оштећеном и питао га да ли му је донео новац на зајам, на шта је оштећени извадио новац из џепа, из чега произилази да је окривљени од оштећеног дан раније тражио новац на зајам, да би наведени сведок на главном претресу навео да је дана 01.08.2013. године окривљени пришао оштећеном, у чијем је друштву био овај сведок, и том приликом од њега тражио 600 евра на зајам, из чега произилази да је окривљени тог дана од оштећеног тражио новац на зајам. Имајући у виду да се исказ овог сведока дат пред ВЈТ Ваљево у битном разликује од његовог исказа датог на главном претресу, првостепени суд у ожалбеној пресуди није могао само навести да прихвата исказа овог сведока у целини, већ је морао да наведе који од ова два исказа прихватио и због чега, а ово из разлога што се искази овог сведока дати пред ОЈТ Уб и на главном претресу разликују у погледу битне чињенице.

Даље, основано се жалбом наводи да је првостепена пресуда донета уз још једну битну повреду одредаба кривичног поступка из чл.438. ст.2 тач.2 ЗКП, а ово из разлога што ожалбена пресуда не садржи разлоге о чињеницама које су предмет доказивања, а ово из разлога што првостепени суд у ожалбеној пресуди нигде није навео на основу ког доказа је извео закључак да је окривљени покушао да изврши притисак на сведока Љ. да не сведочи. Са наведени у вези, веће овог суда је у ожалбеној пресуди требало да наведе из ког доказа тачно произилази да је окривљени имао намеру да изврши притисак на поменутог сведока.

Такође, предметном жалбом се основано оспорава динарске противвредности износа од 600 евра, чиме је првостепени суд учинио још једну битну повреду одредаба кривичног поступка из чл.438. ст.2 тач.2 ЗКП, јер пресуда не садржи разлоге о чињеницама које су предмет доказивања. По налажењу већа овог суда првостепени суд је приликом утврђивања динарске противвредности износ од 600 евра требало да утврди колики је био девзни курс динара критичног дана, па тек онда да у изреци одреди висину динарске противвредности 600 евра и да ту висину динарске противвредности има у виду и приликом доношења одлуке о имовинскоправном захтеву.

Најзад, веће овог суда налази да је првостепена пресуда донета уз још једну битну повреду одредаба кривичног поступка из чл.438. ст.2 тач.2. ЗКП, јер пресуда је садржи разлоге о чињеницама које су предмет доказивања, а ово из разлога што првостепени суд у предметној пресуди нигде није навео доказе на основу којих је утврдио да окривљени, у тренутку када је од оштећеног позајмио новац, није имао намеру да му новац врати у договореном року, односно да је оштећеног довео у заблуду у намери прибављања противправне имовинске користи. Наведена околност је од значаја за утврђивање да ли у радњама окривљено се стичу елементи предметног кривичног дела или се ради о грађанско правном односу.

Због свега наведеног веће овог суда је укинуло предметну пресуду и списе предмета вратило првостепеном суду на поновно суђење, па је потребно да првостепени суд у поновљеном поступку отклони наведене битне повреде одредаба кривичног поступка на које је указано овим решење, након чега ће, моћи да донесе правилну и на закону засновану одлуку, о којој ће дати јасне и правилне разлоге које ће у потпуности прихватити и веће овог суда.

Из изнетог, а на основу чл.458. ст.1 ЗКП, одлучено је као у изреци решења.

Записничар
Александар Марковски,с.р.

Председник суда - већа
Биљана Савић,с.р.